

Bilag til f. t. l. om skattemæssige afskrivninger

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om afskrivning på installationer. Bestemmelsen bygger på den gældende lovs §§ 19 og 23, men med væsentlige ændringer bl.a. som følge af, at installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, skal behandles og afskrives som disse bygninger. Det betyder, at disse installationer afskrives som en bestanddel af de nævnte bygninger. Det foreslåede stk. 2 vedrører afskrivning på installationer, der benyttes udelukkende erhvervsmæssigt, og vedrører således både afskrivning på installationer, der tjener erhvervsmæssige bygninger, der ikke kan afskrives, samt erhvervsmæssige bygninger, der kun delvis er afskrivningsberettigede. Det foreslåede stk. 3 vedrører blandet benyttede installationer. Af det foreslåede stk. 4, der svarer til den gældende lovs § 19, stk. 2, fremgår det, at der ikke kan afskrives på installationer, der er installeret i en- eller tofamilieshuse, samt at ejere af ejerlejligheder, der benyttes til beboelse, ikke kan afskrive på installationer installeret i ejendommen.

Som betegnelse for installationsbegrebet benytter den gældende afskrivningslov ordene »særlige installationer«. For at tilstræbe en sproglig forenkling anvender lovforslaget alene begrebet »installationer«.

Ved særlige installationer – eller efter forslaget blot installationer – forstås installationer, der har en fastere tilknytning til bygningen og tjener denne som sådan. Som eksempler herpå kan nævnes enhver indretning eller lignende, der har til formål at opvarme ejendommen, samt elevatorer, ventilationsanlæg og varmtvandsanlæg, hvorimod sådanne anlæg normalt anses som inventar, hvis de er installeret af hensyn til selve produktionsprocessen. Den vurderingsmæssige behandling er som regel afgørende for, om et aktiv skal anses for et driftsmiddel (inventar), eller om det skal anses for en bygningsbestanddel eller installation.

Det foreslåede stk. 1 indeholder elementer af den gældende lovs § 19, stk. 1, og § 23, stk. 1, om afskrivning på særlige installationer i afskrivningsberettigede bygninger. Den foreslåede bestemmelse er formuleret på en sådan måde, jf. »tjener«, at der ikke stilles krav om, at installationen rent fysisk befinder sig i vedkommende bygning eller bygninger.

I den foreslåede bestemmelses stk. 1 om afskrivning på installationer er det fastsat, at installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, behandles og afskrives som de nævnte bygninger, hvorpå der kan afskrives efter den foreslåede

bestemmelse i § 14. Dette indebærer som udgangspunkt, at installationerne afskrives med samme sats som den erhvervsmæssigt benyttede bygning, og at der gælder de samme regler for disse installationer som for de afskrivningsberettigede bygninger.

Sondringen mellem bygningsbestanddele og installationer har efter forslaget således ikke betydning, når installationen udelukkende tjener (fuldt) afskrivningsberettigede bygninger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14.

At installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, behandles og afskrives som de nævnte bygninger, indebærer bl.a., at afskrivnings-satsen for installationer i disse bygninger ned-sættes.

Til gengæld vil ændringen indebære en betydelig forenkling. Dette gælder navnlig for nybygningers vedkommende, da der med forslaget ikke længere vil være behov for ved beregningen af afskrivningerne at udskille de installationer, der indlægges sammen med opførelsen af bygningen. Disse installationer bliver således med forslaget en del af den afskrivningsberettigede bygning.

Som en konsekvens af, at de oprindelige installationer i bygningen med forslaget ikke bliver udskilt fra selve bygningen, vil en udskiftning af installationerne oftere have karakter af vedligeholdelse eller forbedring end af nedrivning.

De gældende regler om, at udgifter til vedligeholdelse kan fradrages i årets indkomst, ændres ikke ved forslaget. Såfremt der er tale om forbedring, vil udgiften hertil kunne afskrives efter reglerne om ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger efter den foreslåede § 18. Derimod vil der efter den foreslåede bestemmelse i § 22 ikke længere kunne opnås særskilt nedrivningsfradrag for nedrivning af installationer i afskrivningsberettigede bygninger. Nedrivningsfradraget vil med forslaget alene kunne opnås, hvis det er selve bygningen med eventuelle installationer, der nedrives. Forslaget ændrer ikke ved gældende praksis for, hvad der omfattes af begrebet »nedrivning« af bygninger.

Yderligere vil den foreslåede afskaffelse af den særskilte afskrivning på installationer medføre, at straksfradragets reglen i lovforslagets § 18, stk. 2, (den gældende lovs § 21, stk. 2,) i videre udstrækning vil kunne benyttes ved udskiftninger.

Såfremt en installation efter bestemmelsen i § 15, stk. 1, i en periode har været afskrevet sammen med en fuldt afskrivningsberettiget bygning som en del af denne, vil der, når bygningen overgår til en anden benyttelse, være behov for at udsondre installationens anskaffelsessum og nedskrevne værdi fra byg-